

[Arbejds- og socialministeren.]

I lovforslaget foreslås bl. a. en forhøjelse af normalbidragene fra den 1. april 1951 at regne til børn og til ugifte mødres underhold før og efter barnefødsel. Størrelsen af disse normalbidrag fastsættes i medfør af forsorslovens § 193 hvertandet år af socialministeren, og de nugældende bidrag er fastsat for tiden fra den 1. april 1950 til den 31. marts 1952 på grundlag af pristallet på fødemidler og klæder for januar 1950. Efter loven skulle der således ikke finde nogen regulering af bidragene sted før den 1. april 1952.

Imidlertid viser pristallet for januar 1951 en meget betydelig stigning i priserne på fødevarer og klæder, ca. 19 pct., i forhold til pristallet af januar 1950, og det synes mig derfor påkrævet at søge gennemført en ekstraordinær forhøjelse af bidragene allerede fra den 1. april 1951 at regne, idet jeg tror, man fra alle sider vil erkende, at netop denne gruppe af medborgere i samfundet er nogle af de allerhårdest ramte.

Hertil kommer, at det ved forsorsloven er bestemt, at byrderne ved forsørgelse af et barn i almindelighed skal fordeles således mellem barnets forældre, at faderen bærer $\frac{3}{5}$ og moderen $\frac{2}{5}$ af udgifterne ved barnets underhold. Såfremt hele byrden af den siden januar 1950 stedfundne betydelige prisstigning skulle bæres alene af den af forældrene, der har barnet hos sig, det vil praktisk talt altid sige moderen, ville dette medføre en forrykkelse af fordelingsforholdet og lægge en forholdsvis tungere byrde på moderen.

Under hensyn hertil er der stillet forslag om en forhøjelse af bidragene med ca. 19 pct., og som eksempel kan det nævnes, at faderens bidrag til et barn, der opholder sig i en af hovedstadskommunerne, foreslås forhøjet fra 540 kr. til 636 kr. årlig.

Den foreslåede forhøjelse af normalbidragene til børn vil medføre en tilsvarende forhøjelse af bidragene til børn af enker og enkemænd og til forældrelose børn og vil ligeledes medføre forhøjelse af børnetillæggene til alders- og invaliderentemodtagere og kronisk syge.

Den merudgift, som vil fremkomme ved gennemførelsen af den foreslåede forhøjelse af bidragene, er beregnet til 5,3 mill. kr. Før statskassen vil merudgiften andrage ca. 4,6 mill. kr.

I perioder med ustabile prisforhold har det gentagne gange vist sig påkrævet at gennemføre en ekstraordinær forhøjelse af normalbidragene ved lov inden udløbet af

toårsperioden for normalbidragenes gyldighed. Der blev således gennemført ekstraordinære forhøjelser af bidragene i 1941, 1943 og 1945. Det foreslås derfor fremtidig at give arbejds- og socialministeren adgang til at pristalsregulere bidragene hvert år i stedet for som hidtil hvert andet år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Doris Christiansen: Efter den højtærede socialministers meget udførlige omtale af det foreliggende lovforslag vedrørende ændring i forsorsloven angående størrelsen af normalbidrag og efter den meget indgående debat i det andet høje ting er der for mig ikke mange bemærkninger at knytte yderligere dertil.

Den pristalsstigning, som har fundet sted gennem de senere år, og som ikke mindst i perioden januar 1950—januar 1951 har givet så voldsomt udslag, har jo medført store økonomiske vanskeligheder for mange mennesker, og det kan ikke nægtes, at den enlige forsørger i mange tilfælde kæmper en hård kamp for at klare dagen og vejen.

Ved det foreliggende lovforslag giver man de dårligst stillede en lille håndsrækning. Jeg havde gerne set, at det samtidigt havde været muligt at hæve indtægtsgrænsen for udbetaling af det bidrag, der forskudsvis udredes af det offentlige, men jeg forstår, at det af økonomiske grunde ikke har været muligt også at foretage en ændring på dette punkt, idet den sum, som der på nuværende tidspunkt rådes over, er ret minimal, og mit parti finder det rimeligere, at beløbet, godt 5 mill. kr., forbruges på den af den højtærede socialminister foreslåede måde, end om man ville bruge beløbet til en hævnning af indtægtsgrænsen. Det foreslåede giver de dårligst stillede mødre en bedre og mere øjeblikkelig hjælp, og det anser vi for en fordel.

Forslaget om regulering af normalbidragets satses hvert år i stedet for som hidtil hvert andet år vil vi gerne tiltræde, idet de ustabile forhold, som vi gennem lange tider har levet under, forpligter lovgivningsmagten til, i den udstrækning det er muligt, og så hurtigt det er muligt, at komme de dårligst stillede samfundsborgere til hjælp.

Jeg håber, forholdene inden længe vil arte sig således, at der findes udvej for at hæve indtægtsgrænsen, og at det høje ministerium vil være opmærksom på de vanskeligheder, og forøvrigt også urimeligheder, som gør sig gældende ved inddriv-